

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1824/2025
30.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Травица, адвокат из ..., против туженог Lear Corporation ДОО Нови Сад, чији је пуномоћник Јелена Ђорђевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 857/22 од 07.07.2022. године, у седници одржаној 30.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 857/22 од 07.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 857/22 од 07.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1433/20 од 30.11.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи исплати на име разлике између исплаћене и припадајуће зараде у периоду од 07.10.2019. године до 30.11.2019. године износ од 26.590,72 динара са законском затезном каматом од 09.07.2021. године до исплате и износ од 4.032,80 динара на име законске затезне камате обрачунате од доспелости сваког појединачног месечног износа до 08.07.2021. године, као и на име накнаде нематеријалне штете укупан износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате и то на име претрпљених физичких болова износ од 80.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 70.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева преко досуђеног износа од 80.000,00 динара до траженог износа од 150.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и преко досуђених 70.000,00 динара до траженог износа од 150.000,00 динара на име претрпљеног страха. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.445,94 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 857/22 од 07.07.2022. године, жалба туженог је одбијена и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне и нематеријалне штете коју је тужила, запослена код туженог претрпела на радном месту свакодневном употребом вазелина, који садржи алергену супстанцу, а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан. О овом праву тужиле судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, као у овој правној ствари. Ово код утврђења да је контактни дерматитис код тужиле настао услед дужег непосредног утицаја процеса и услова рада, односно свакодневног контакта са алергеном супстанцом а да тужени послодавац с тим у вези супротно обавези из члана 16. тачка 2. Закона о раду и члана 9. став 1. Закона о безбедности и здравља на раду није обезбедио безбедне услове рада, у конкретном случају адекватну заштитну опрему приликом коришћења вазелина. Имајући у виду наведено не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, при чему тужени ревизијом не указује на постојање супротних одлука у истој или сличној чињенично правној ситуацији. Поред тога, битна повреда одредаба парничног поступка, на коју ревизија указује, није разлог за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. Закона о парничном поступку. Осим тога, наводима ревизије оспорава се утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено по члану 407. став 2. Закона о парничном поступку. На основу изнетог одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се има ценити према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, према коме ревизија

није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете (тужба ради новчаног потраживања) поднета је 15.07.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 180.623,52 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**